FIŞA DISCIPLINEI[1]

1. Date despre program

1.1 Instituţia de învăţământ superior	Universitatea Politehnica Timişoara
1.2 Facultatea[2] / Departamentul[3]	Departamentul pentru Pregătirea Personalului Didactic
1.3 Catedra	-
1.4 Domeniul de studii (denumire/cod[4])	-
1.5 Ciclul de studii	Licenţă
1.6 Programul de studii (denumire/cod/calificarea)	Programul de formare psihopedagogică de 30 de credite pentru Nivelul I (inițial) de certificare pentru profesia didactică

2. Date despre disciplină

2.1 Denumirea disciplinei/Categoria formativă**5**			Psihologia educatiei					
2.2 Titularul activităţilor de curs			Lector dr. Popescu-Mitroi Maria-Monica					
2.3 Titularul activităţilor aplicative [6]			Lector dr. Popescu-Mitroi Maria-Monica					
2.4 Anul de studii [7]	**1**	**2.5** Semestrul	**1**	**2.6** Tipul de evaluare	**E**	**2.7** Regimul disciplinei[8]	**DF**	

3. Timpul total estimat-ore pe semestru: activităţi didactice directe (asistate integral sau asistate parţial) şi activităţi de pregătire individuală (neasistate) [9]

3.1 Număr de ore asistate integral/săptămână	4 , format din:	3.2 ore curs	2	3.3 ore seminar /laborator /proiect	2
3.1* Număr total de ore asistate integral/sem.	56 , format din:	3.2* ore curs	28	3.3* ore seminar/laborator/proiect	28
3.4 Număr de ore asistate parţial/săptămână	0 , format din:	3.5 ore practică	0	3.6 ore elaborare proiect de diplomă	0
3.4* Număr total de ore asistate parţial/ semestru	0 , format din:	3.5* ore practică	0	3.6* ore elaborare proiect de diplomă	0
3.7 Număr de ore activităţi neasistate/săptămână	5, format din:	ore documentare suplimentară în bibliotecă, pe platformele electronice de specialitate și pe teren			2
		ore studiu individual după manual, suport de curs, bibliografie și notițe			2
		ore pregătire seminarii/laboratoare, elaborare teme de casă și referate, portofolii și eseuri			1
3.7* Număr total de ore activităţi neasistate/semestru	69, format din:	ore documentare suplimentară în bibliotecă, pe platformele electronice de specialitate și pe teren			30
		ore studiu individual după manual, suport de curs, bibliografie și notițe			30
		ore pregătire seminarii/laboratoare, elaborare teme de casă și referate, portofolii și eseuri			9
3.8 Total ore /săptămână [10]	9				
3.8* Total ore/semestru	125				
3.9 Numărul de credite	5				

4. **Precondiţii** (acolo unde este cazul)

4.1 de curriculum	• Nu este cazul
4.2 de competenţe	• Nu este cazul

[1] Formularul corespunde Fișei Disciplinei promovată prin OMECTS 5703/18.12.2011 și cerințelor Standardelor specifice ARACIS valabile începând cu 01.10.2017;

[2] Se înscrie numele facultății care gestionează programul de studiu căruia îi aparține disciplina;

[3] Se înscrie numele departamentului căruia i-a fost încredințată susținerea disciplinei și de care aparține titularul cursului;

[4] Se înscrie codul prevăzut în HG nr.140/16.03.2017 sau în HG similare actualizate anual

5 Disciplina se încadrează potrivit planului de învățământ în una dintre următoarele categorii formative: disciplină fundamentală (DF), disciplină de domeniu (DD), discipină de specialitate (DS) sau disciplina complementară (DC).

[6] Prin activități aplicative se înțeleg activitățile de: seminar (S) / laborator (L) / proiect (P) / practică (Pr).

[7] Anul de studii în care este prevăzută disciplina în planul de învățământ

[8] Disciplina poate avea unul din următoarele regimuri: disciplină impusă (DI), disciplină opțională (DO) sau disciplină facultativă (Df).

[9] Numărul de ore de la rubricile 3.1*, 3.2*,=,3.8* se obțin prin înmulțirea cu 14 (săptămâni) a numărului de ore din rubricile 3.1, 3.2,=, 3.8. Informațiile din rubricile 3.1, 3.4 și 3.7 sunt chei de verificare folosite de ARACIS sub forma: (3.1)+(3.4) ε 28 ore/săpt. și (3.8) δ 40 ore/săpt.

[10] Numărul total de ore / săptămână se obține prin însumarea numărului de ore de la punctele 3.1, 3.4 și 3.7

5. Condiţii (acolo unde este cazul)

5.1 de desfăşurare a cursului	• Sală mare, materiale suport: laptop, videoproiector, tablă.
5.2 de desfăşurare a activităţilor practice	• Sala mica sau medie, tablă, mobilier modular, materiale multiplicate, fișe de lucru.

6. Competenţe la formarea cărora contribuie disciplina

Competenţe specifice	• Operarea cu concepte fundamentale din domeniul psihologiei si aplicarea lor in domeniul educatiei. • Proiectarea şi realizarea intervenţiilor educative adaptate la particularitățile de vârstă și individuale ale educabililor. • Relaţionarea şi comunicarea interpersonală specifica domeniului educaţional, cu copiii şi adolescenţii la nivel individual, cât și la nivel de grup.
Competenţe profesionale în care se înscriu competenţele specifice	C.P.2: Conducerea şi monitorizarea procesului de învăţare (1 credit) C.P.5: Cunoaşterea, consilierea şi tratarea diferenţiată a elevilor (1 credit) C.P.6 : Managementul clasei de elevi (1 credit)
Competenţe transversale în care se înscriu competențele specifice	C.T.2: Managementul carierei şi dezvoltarea personala (1 credit) C.T.3: Cercetarea educaţională şi aplicativă (1 credit)

7. Obiectivele disciplinei (asociate competenţelor de la punctul 6)

7.1 Obiectivul general al disciplinei	• Abordarea fenomenului educaţional din perspectiva psihologiei educației prin studiul actorilor implicaţi în educaţie (educatori şi educabili), a relaţiei dintre aceştia, precum şi a situaţiilor educative, în vederea creşterii eficienţei intervenţiilor educative.
7.2 Obiectivele specifice	• Identificarea si analiza unor situaţii educative pe parcursul dezvoltării copilului şi adolescentului, cu ajutorul psihologiei, în vederea adoptării unor decizii psihopedagogice optime în cazul unor situații problematice, în vederea creșterii performanțelor școlare și pentru dezvoltarea unei relații optime educator-educat; • Abordarea critică a mecanismelor psihologice implicate în învăţarea școlară în vederea obţinerii unor performanţe în învăţarea proprie, cât şi a educabililor; • Aplicarea cunoştinţelor privind particularitățile de vârstă și individuale ale elevilor, precum și utilizarea corectă a metodelor de cunoaștere în demersurile de autocunoaştere, de cunoaştere a educabililor, a situaţiilor educative şi a relaţiilor educative;

8. Conţinuturi [11]

8.1 Curs	**Număr de ore**	**Metode de predare** [12]
1. Psihologia educației – importața și rolul său în pregătirea psihopedagogică a cadrelor didactice (unitatea de învățare 1). Scopurile psihologiei educației. Domeniul de studiu. Rolul și importanta studierii disciplinei în formarea unor atitudini și competențe specifice cadrelor didactice.	2	prelegerea, dezbaterea, exemplificarea, explicaţia, studiul de caz, brainstorming-ul, controversa creativă, predarea reflexivă, eseul de 5 minute, organizatorii grafici, metode interactive de grup etc.
2. Coordonate ale dezvoltării psihice umane (unitatea de învățare2). Caracteristici ale dezvoltării psihice umane. Factorii care influențează dezvoltarea psihică umană: ereditatea, mediul, educaţia. Argumente, probleme și implicații educaționale care rezidă din adoptarea și integrarea teoriilor în plan educativ și în planul cercetării psihopedagogice. Cum se reflectă teoriile dezvoltării asupra curriculumului școlar.	2	
3. Educabilii – caracteristici ale dezvoltării cognitive, morale și psihosociale (unitatea de învățare 3) : dezvoltarea cognitivă (J. Piaget, L.S. Vîgotski, J.S. Bruner, W. Doise & G.P. Mugny), dezvoltarea morală (J. Piaget, L. Kohlberg), dezvoltarea psihosocială (E. Erikson) și implicațiile lor educaționale din perspectiva unor intervenții educative optime.	2	
4. Particularităţi ale dezvoltării educabililor la pubertate și adolescență (unitatea de învățare 4). Schimbări importante în planul dezvoltării psihice la aceste vârste (în plan psihosomatic, psihoinlelectual și psihosocial). Aplicații cu privire la: criza de identitate la adolescență, tendințe dezadaptative ale gândirii la adolescenți, stima de sine, mecanisme de apărare versus mecanisme de adaptare.	2	
5. Elevul și activitatea de învățare (unitatea de învățare 5-6). Caracteristici ale învățării din perspectiva principalelor teorii asupra învățării. Implicațiile fiecărei teorii	4	

[11] Se detaliază toate activitățile didactice prevăzute prin planul de învățământ (tematicile prelegerilor și ale seminariilor, lista lucrărilor de laborator, conținuturile etapelor de elaborare a proiectelor, tematica fiecărui stagiu de practică). Titlurile lucrărilor de laborator care se efectuează pe standuri vor fi însoțite de notația „(*)".

[12] Prezentarea metodelor de predare va include și folosirea noilor tehnologii (e-mail, pagină personalizată de web, resurse în format electronic etc.)

în plan educațional. Strategii de predare care rezultă din principalele orientări asupra învățării care pot fi adoptate de către educatori. • Orientarea asociaționist-behavioristă: I.P. Pavlov, E.L. Thorndike, B.F. Skinner; • Orientarea bazată pe învățarea socială: A. Bandura; • Orientarea cognitivistă: procese cognitive implicate în învățare, condiții de creștere a eficienței învățării; • Orientarea umanistă: C. Rogers.		
6. Elevul și activitatea de învățare (unitatea de învățare 7-8). Diferențe interpersonale în învățare. Particularități individuale care pot influența învățarea, procesul de predare-învățare și respectiv performanța școlară. • Praticularități/diferențe de ordin cognitiv: capacitățile cognitive generale și specifice – inteligența, inteligența școlară, tipuri de inteligență; maniera personală de învățare – stilurile cognitive și stiluri de învățare. • Particularități/diferențe în învățare care țin de personalitate - extraversiune și introversiune, motivația pentru învățare, imaginea de sine. Particularități care țin de cunoștințele anterioare: natura și gradul de structurare a cunoștințelor anterioare și efectele lor asupra învățării.	4	
7. Clasa de elevi ca grup educațional - între funcționalitate și performanță (unitatea de învățare 9-10). Cum se poate obține un bun management al clasei pornind de la buna gestionare a unor aspecte care țin de: • Identitatea socială – ingroup vs outgroup, identitate socială pozitivă și negativă – efecte în plan educativ; • Cooperare sau competiție – tipuri de structuri raportat la scopuri – avantaje și dezavantaje, principalele riscuri și dificultăți de a concepe situații de învățare eficiente; • Omogenitate și eterogenitate – efecte în planul dezvoltării și învățării elevilor aflați la nivele diferite de performanță; • Cum grupul poate afecta performanțele individuale? • Capcane care pot perturba activitatea și performanța grupului; • Tipuri de relații la nivelul clasei: afectiv-simpatetice, de intercomunicare, intercunoaștere și de influență; • Conformism, complianță și obediență în clasa de elevi; • Stiluri de conducere a clasei de elevi și problematica liderului.	6	
Recapitulare	2	

Bibliografie [13]

1. Albu, G. (2002). *In căutarea educaţiei autentice.* Iaşi: Editura Polirom.
2. Albu, G. (2005). *O psihologie a educaţiei.* Iaşi: Institutul European.
3. Băban, A. (coord.),(2001). *Consiliere educaţională*. Cluj-Napoca: Editura Ardealul.
4. Bernat, S. E. (2003). *Tehnica învăţării eficiente*. Cluj-Napoca: Presa Universitară Clujeană.
5. Birch, A. (2000). *Psihologia dezvoltării.* Bucureşti: Editura Tehnică.
6. Crahay, M. (2009). Psihologia educaţiei. Bucureşti: Editura Trei.
7. Dragomir G. M.; Todorescu L. L.; (coord.); Grossek, G. ; Holotescu, C; Mazilescu C. A.; Popescu-Mitroi, M.M.; Vrgovici, S. M. (2013). *Repere în evaluare*. Timișoara: Editura de Vest.
8. Dumitru, I. (2001). *Psihologia educaţiei*. Timişoara: Editura Mirton.
9. Iluţ, P. (2009). *Psihologie socială şi sociopsihologie*. Iaşi: Editura Polirom.
10. Mazilescu, C. A; Mitroi M. M. (2004). *Formarea competenţelor pedagogice, între teorie şi practică*. Timișoara: Editura Politehnica.
11. Mazilescu C. A.; Dragomir G. M. (coord.), Dinu A. I.; Popescu-Mitroi M.M.; Todorescu, L. L.; Vrgovici, S. M. (2007). *Repere orientative în predare*. Timișoara: Editura Politehnica.
12. Neacşu, I. (2006). *Invăţarea academică independentă. Ghid metodologic*. Bucureşti: Universitatea din Bucureşti, Facultatea de Psihologie si Ştiinţele Educaţiei.
13. Negovan, V. (2006). *Introducere în psihologia educaţiei*. Bucureşti: Editura Universitară.Munteanu, A. (1998). *Psihologia copilului şi a adolescentului.* Timişoara: Editura Augusta.
14. Negreţ-Dobridor, I., Pânişoară, I.O. (2005). *Stiinţa învăţării. De la teorie la practică*. Iaşi: Editura Polirom.
15. Popescu-Mitroi, M.M. (2015). *Elemente de psihologia educaţiei*. Timisoara: Editura de Vest.
16. Roco, M. (2001). *Creativitate şi inteligenţă emoţională.* Iaşi: Editura Polirom.
17. Sălăvăstru, D. (2004). *Psihologia educaţiei*. Iaşi: Editura Polirom.
18. Stănculescu, E. (2008). *Psihologia educaţiei. De la teorie la practică*. Bucureşti: Editura Universitară.
19. Turcu, F.; Turcu, A. (1999). *Fundamente ale psihologiei şcolare*. Bucureşti: Editura All Educaţional.
20. *Current Issues in Education (*CIE*),* http://cie.asu.edu/ojs/index.php/cieatasu/index
21. *Teaching Educational Psychology* (TEP), https://sites.google.com/site/teachedpsych/

8.2 Activităţi aplicative [14]	Număr de ore	Metode de predare

[13] Cel puțin un un titlu trebuie să aparțină colectivului disciplinei iar cel puțin un titlu trebuie să se refere la o lucrare de referință pentru disciplină, de circulație națională și internațională, existentă în biblioteca UPT.

1. Introducere în problematica psihologiei educaţiei. Identificarea nevoilor de formare. Studiu de caz privind importanța studierii disciplinei în procesul de educare a copiilor.	2	Metode conversative, metode interactive de grup, metode de învățare activă, metode de stimulare a creativității, metode de stimulare a gândirii critice, metode bazate pe reflecție.
2. Perioada prenatală – caracteristici, importanță şi semnificații pentru dezvoltarea ființei umane.	2	
3. Ruşinea şi educaţia în familie. Recomandări pedagogice pentru stimularea dezvoltării psihosociale și emoționale a copiilor.	2	
4. Minciuna şi dezvoltarea morală la copil. Recomandări pedagogice pentru stimularea dezvoltării morale și modalități de intervenție în funcție de cauze în situații problematice bazate pe minciună.	2	
5. Pubertate – Adolescenţă. Criza de identitate la adolescenţă. Modalități de traversare a crizei de identitate – Studiu de caz. Ameliorarea comunicării adult – adolescent.	2	
6. Stima de sine şi relaţia educativă. Stimă crescută vs stima scăzută. Implicații educaționale. Efectele stimei de sine in plan relațional.	2	
7. Stiluri cognitive – stiluri de învăţare. Modalități de identificare și de valorificare a acestora în procesul de predare – învățare –evaluare.	2	
8. Tipurile de inteligență (H. Gardner) si implicațiile lor educaționale. Studiu de caz.	2	
9. Motivaţia pentru învăţare. De la motivația extrinsecă la motivația intrinsecă. Stiluri motivaționale și valorificarea lor în învățare.	2	
10. Dezvoltarea creativităţii elevilor– metode și tehnici de stimulare a acesteia prin activități individuale și de grup.	2	
11. Inteligenţa emoţională și comunicarea asertivă la clasă.	2	
12. Metode de cunoaştere a elevilor. Exerciții de autocunoaștere (temperament) și de cunoaștere a celuilalt (fereastra lui Johari).	2	
13. Recapitulare	2	
14. Evaluarea activității de la seminar	2	

Bibliografie [15]

1. Albu, G. (2002). *In căutarea educaţiei autentice.* Iaşi: Editura Polirom.
2. Albu, G. (2005). *O psihologie a educaţiei.* Iaşi: Institutul European.
3. Băban, A. (coord., 2001). *Consiliere educaţională*. Cluj-Napoca: Editura Ardealul.
4. Birch, A. (2000). *Psihologia dezvoltării.* Bucureşti: Editura Tehnică.
5. Dumitru, I. Al. (2001). *Psihologia educaţiei.* Timişoara: Editura Mirton.
6. Lieury, A. (2008). *Experimente de psihologie pentru dezvoltarea personală*. Iaşi: Editura Polirom.
7. Negovan, V. (2006). *Introducere în psihologia educaţiei*. Bucureşti: Editura Universitară.
8. Mazilescu, C. A; Mitroi M. M. (2004). *Formarea competenţelor pedagogice, între teorie şi practică*. Timișoara: Editura Politehnica.
9. Munteanu, A. (1998). *Psihologia copilului şi a adolescentului.* Timişoara: Editura Augusta.
10. Popescu-Mitroi, M.M. (2015). *Elemente de psihologia educaţiei*. Timişoara: Editura de Vest.
11. Roco, M. (2001). *Creativitate şi inteligenţă emoţională*. Iaşi: Editura Polirom.
12. Sălăvăstru, D. (2004). *Psihologia educaţiei*. Iaşi: Editura Polirom.
13. Turcu, F.; Turcu, A. (1999). *Fundamente ale psihologiei şcolare*. Bucureşti: Editura All Educaţional.

9. Coroborarea conţinuturilor disciplinei cu aşteptările reprezentanţilor comunităţii epistemice, asociaţiilor profesionale şi angajatori reprezentativi din domeniul aferent programului

- Conţinutul disciplinei este adaptat specificului programului de studii şi a fost stabilit în concordanță cu tematica evaluată în cadrul examenelor de definitivat și gradul didactic II în învățământul preuniversitar.

10. Evaluare

Tip activitate	**10.1** Criterii de evaluare [16]	**10.2** Metode de evaluare	**10.3** Pondere din nota finală
10.4 Curs	Cunoștințe din aria cursului de psihologia educației Participare activă la curs – realizarea unui PPT cu o tehnica de învățare aplicată pe un conținut de Psihologia educației.	Examen scris – Test de cunoştinte cu itemi obiectivi.	50%

[14] Tipurile de activități aplicative sunt cele precizate în nota de subsol 5. Dacă disciplina conține mai multe tipuri de activități aplicative atunci ele se trec consecutiv în liniile tabelului de mai jos. Tipul activității se va înscrie într-o linie distinctă sub forma: „Seminar:", „Laborator:", „Proiect:" și/sau „Practică:".

[15] Cel puțin un titlu trebuie să aparțină colectivului disciplinei.

[16] Fișele disciplinelor trebuie să conțină procedura de evaluare a disciplinei cu precizarea criteriilor, a metodelor și a formelor de evaluare, precum și cu precizarea ponderilor atribuite acestora în nota finală. Criteriile de evaluare se formulează în mod distinct pentru fiecare activitate prevăzută în planul de învățământ (curs, seminar, laborator, proiect). Ele se vor referi și la formele de verificare pe parcurs (teme de casă, referate ș.a.)

10.5 Activităţi aplicative	**S**: Participarea la activitățile practice aferente disciplinei cu realizarea unei teme pentru acasă. Prezența/ conform regulamentului DPPD-UPT. Realizarea unei teme cu respectarea cerințelor privind calitatea și predarea la termen.	Prezența la seminar Tema pentru obtinerea notei la seminar cuprinde subiecte din tematica abordată la seminar–nota reflectă calitatea realizarii temei și predarea acesteia la termen.	50%
	L:		
	P[17]:		
	Pr:		

10.6 Standard minim de performanţă (se prezintă cunoștințele minim necesare pentru promovarea disciplinei și modul în care se verifică stăpânirea lor[18])

Nota minimă pentru promovare este 5. Pentru obținerea notei de promovare la partea de curs studentii trebuie să realizeze corect itemii testului de cunoștinte. Pentru finalizarea seminarului, studenții trebuie să aibă 5 prezențe la activitățile de seminar și să obțină minim nota 5 la proba de evaluare propusă.

Studenții vor demonstra prin probele de evaluare cunoştinţe şi capacităţi cu privire la:

Cum se dezvoltă și cum învață copiii de diferite vârste din perspectiva teoriilor existente (particularități ale dezvoltării și învățării);

Care sunt caracteristicile unei învățări care să stimuleze interacțiunea socială și performanța scolară la nivel individual și la nivel de grup.

Data completării

05.10.2023

Titular de curs
(semnătura)

Lector dr. Popescu-Mitroi Maria-Monica

……

Titular activităţi aplicative
(semnătura)

Lector dr. Popescu-Mitroi Maria-Monica

……

Director de departament
(semnătura)

Conf. dr. Dragomir Gabriel-Mugurel

……

Data avizării în Consiliul Facultăţii[19]

Decan
(semnătura)

……

[17] În cazul când proiectul nu este o disciplină distinctă, în această rubrică se va preciza și modul în care rezultatul evaluării proiectului condiționează admiterea studentului la evaluarea finală din cadrul disciplinei

[18] Nu se va explica cum se acorda nota de promovare

[19] Avizarea este precedată de discutarea punctului de vedere al board-ului de care aparține programul de studii cu privire la fișa disciplinei.